

Szegedi Ítéltábla
Bhar.III.282/2013/12.

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2014. január 24. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A folytatólagosan elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** mint másodfokú bíróság - helyesen - 2013. április 12. napján kihirdetett **1.Bf.394/2012/16.** számú ítéletének felülbírálattal érintett részét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

a vádlott cselekményeit

42 rb. - huszonhét esetben folytatólagosan - elkövetett csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, nyolc esetben (3) bekezdés b) pont, harmincegy esetben (4) bekezdés b) pont, három esetben (5) bekezdés b) pont] **minősíti.**

A vádlott a szabadságvesztésből legkorábban annak 2/3 részének kitöltése után **bocsátható feltételes szabadságra.**

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg harminc napon belül

1. sz. (Település, utca, házszám) magánfél részére 3.670.130.- (hárommillió-hatszázhetvenezer-egyszázharminc) forint kártérítést, valamint ennek 2003. augusztus 23. napjától 2004. december 31. napjáig 11%, míg 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatot,

2. sz. (irányítószám Település, utca, házszám) magánfél részére 2.000.000.- (kettőmillió) forint kártérítést,

3. sz. (irányítószám Település, utca, házszám) magánfél részére 1.500.000.- (egymillió-ötszázezer) forint kártérítést, valamint ennek 2001. június 11. napjától 2004. december 31. napjáig 11%, míg 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatot, valamint

1. sz. magánfél vonatkozásában 220.200.- (kettőszázhuszezer-kettőszáz) forint,

2. sz. magánfél vonatkozásában 120.000.- (egyszázhuszezer) forint,

3. sz. magánfél vonatkozásában 90.000.- (kilencvenezer) forint illetéket a NAV Dél-alföldi Regionális Igazgatóság Illeték Főosztálya külön felhívására.

Ezt meghaladóan **1. sz.** magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.303/2005/20. tételszám alatt kezelt bűnjel megnevezése helyesen: mobil fényjelző készülék.

A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztályán 220/2003.bü. szám alatt lefoglalt és az iratok mellékletét képező 1-8., 10-19., 21-32. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és a 7., 28. tételszám alatti névjegykártya tartókat a vádlott részére kiadni rendeli, míg a fennmaradó bűnjelek iratokhoz csatolását rendeli el.

Az első fokú eljárásban felmerült - helyesen - 621.119.- (hatszázhuszonegyezer-egyszázötvenkilenc) forint bűnügyi költségből a vádlott - helyesen - 445.119.- (négy száznegyvenötezer-egyszázötvenkilenc) forint megfizetésére köteles.

Egyebekben a másodfokú ítéletet helyben hagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokon eljáró Szegedi Városi Bíróság 2012. január 5. napján kihirdetett 30.B.2131/2005/188. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki

12 rb. folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont],

2 rb. csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont],

6 rb. folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont],

17. rb. csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont],

csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és

3 rb. folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont].

Ezért a vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlottat az ellene csalás bűntette [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont,

(6) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte a vádlottat, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül **4. sz. magánfélnek** 2.490.000.- forint, **5. sz. magánfélnek** 1.200.000.- forint, **6. sz. magánfélnek** 2.800.000.- forint, **7. sz. magánfélnek** 1.750.000.- forint, **8. sz. magánfélnek** 1.000.000.- forint, **9. sz. magánfélnek** 2.600.000.- forint, **10. sz. magánfélnek** 1.700.000.- forint, **11. sz. magánfélnek** 400.000.- forint, **12. sz. magánfélnek** 660.000.- forint, **13. sz. magánfélnek** 3.600.000.- forint, **14. sz. magánfélnek** 1.500.000.- forint, **15. sz. magánfélnek** 1.900.000.- forint, **16. sz. magánfélnek** 500.000.- forint, **17. sz. magánfélnek** 8.200.000.- forint, **18. sz. magánfélnek** 4.045.000.- forint, **19. sz. magánfélnek** 300.000.- forint, **20. sz. magánfélnek** 500.000.- forint és **21. sz. magánfélnek** 1.650.000.- forint kártérítést, valamint a megítélt összegek után **4. sz. magánfél** vonatkozásában 149.400.- forint, **5. sz. magánfél** vonatkozásában 72.000.- forint, **6. sz. magánfél** vonatkozásában 168.000.- forint, **7. sz. magánfél** vonatkozásában 105.000.- forint, **8. sz. magánfél** vonatkozásában 60.000.- forint, **9. sz. magánfél** vonatkozásában 156.000.- forint, **10. sz. magánfél** vonatkozásában 102.000.- forint, **11. sz. magánfél** vonatkozásában 24.000.- forint, **12. sz. magánfél** vonatkozásában 39.600.- forint, **13. sz. magánfél** vonatkozásában 216.000.- forint, **14. sz. magánfél** vonatkozásában 90.000.- forint, **15. sz. magánfél** vonatkozásában 114.000.- forint, **16. sz. magánfél** vonatkozásában 30.000.- forint, **17. sz. magánfél** vonatkozásában 492.000.- forint, **18. sz. magánfél** vonatkozásában 242.700.- forint, **19. sz. magánfél** vonatkozásában 18.000.- forint, **20. sz. magánfél** vonatkozásában 30.000.- forint és **21. sz. magánfél** vonatkozásában 99.000.- forint illetéket az állam javára, a NAV Dél-alföldi Regionális Igazgatóság Illeték Főosztálya felhívására.

Ezt meghaladóan **7. sz., 12. sz., 18. sz. magánfelek**, míg **22. sz. magánfél** polgári jogi igényének érvényesítését teljes egészében egyéb törvényes útra utasította.

A Szegedi Törvényszék büntjelkezelőjénél Bjk.303/2005/9. tételszám alatt kezelt kitűző, a 20./ tételszám alatti mobilfigyelő készülék, a 37./ tételszám alatti **(1. sz. gazdasági társaság)** bélyegzője, a 38./ tételszám alatti jelvény, valamint a 39./ tételszám alatti nemzetközi testőrigazolvány lefoglalását megszüntette, és azokat a vádlottnak kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 603.120.- forint bűnügyi költség megfizetésére a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására az állam javára.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

- az ügyész, a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,
- a vádlott enyhítésért,
- a vádlott védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért,
- 10. sz. magánfél a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezéssel szemben.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a - helyesen - 2013. április 12. napján meghozott 1.Bf.394/2012/16. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta, és megállapította, hogy a vádlott jelen büntető ügyben 2008. december 15. napján őrizetben volt.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmények minősítését és megnevezését megváltoztatta, 41 rb. - huszonhat esetben folytatólagosan - helyesen - elkövetett csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, egy esetben (4) bekezdés b) pont, huszonhat esetben (5) bekezdés b) pont, tizennégy esetben (6) bekezdés b) pont].

A vádlottat bűnösnek mondta ki továbbá folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont].

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2008. december 15. napjától őrizetben töltött időt.

Kötelezte a vádlottat, hogy 10. sz. magánfélnek megítélt 1.700.000.- forint kártérítés után fizessen meg 2002. április 5. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 %, míg 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatot.

22. sz. magánfél polgári jogi igényét elutasította.

Megállapította, hogy az első fokú eljárásban felmerült 603.020.- forint bűnügyi költségből 427.020.- forint megtérítésére köteles a vádlott a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására az állam javára és, hogy az első fokú eljárásban felmerült 176.000.- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Megállapította továbbá a vádlott tartózkodási helyét.

Mivel az első- és a másodfokú bíróságok egy tényállási pont vonatkozásában a bűnösség kérdésében eltérő döntést hoztak, ezért a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontja alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be a vádlott és védője a vádlott felmentése érdekében.

A védő fellebbezését a harmadfokú eljárás során részletesen írásban indokolta. Elsődlegesen a I.-VI. és IX. tényállási pontban írt cselekmények esetén bűncselekmény hiánya, a VII. és VIII. tényállási pontok vonatkozásában bizonyítottság hiánya okából a vádlott felmentését kérte. Másodlagosan a III. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán eltérő minősítés, sikkasztás büntetnének megállapítását és ez esetben a törvényes vád hiánya okából az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, harmadlagosan a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában lényegében megismételte az első fokú ítélet ellen bejelentett jogorvoslatának részletes indokait. Ezen túlmenően pedig álláspontja

szerint:

- a IV. tényállási pont iratellenes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlottnak **15. sz.** magánféltől kért 1.500.000.- forint átvételekor nem állt szándékában az általa hivatkozott cégalapítás, így ténylegesen nem is erre a célra kérte az összeget. Hivatkozott arra, hogy a rendelkezésre álló adatokból megállapítható az, hogy a vádlott az **(2. sz. gazdasági társaság)** alapítását bonyolította ebben az időben. A sértettől kapott 1.500.000.- forint összeget a vádlott befizette az **(2. sz. gazdasági társaság)** alaptőkéjébe a (pénzintézet megnevezése)-ba 2003. december 10. napján, melyre vonatkozó befizetési bizonylatot, az **(2. sz. gazdasági társaság)** alapító okiratát és (vádlott neve) ügyvezető aláírása cégpéldánya másolatát becsatolták erre vonatkozóan;

- a VI. tényállási pontba foglalt cselekmény vonatkozásában nem valósult meg a bűncselekmény elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés és hiányzik a jogtalan haszonszerzési célzat. Mindezt arra alapozta, hogy nyilvánvalóan tisztában kellett lennie a vádlottnak, hogy amennyiben nem fizeti a lízingdíjakat, akkor a sértett a szerződést fel fogja mondani és gépjárművet vissza fogja venni, ahogy az meg is történt. Hivatkozott arra is, hogy megállapítható a rendelkezésre álló adatokból, miszerint a sértett a szerződés felmondása után a (Település)-i Rendőrkapitányság közreműködésével visszaszámaztatta a járművet, amelyet értékesített és a vádlott által befizetett induló lízingdíjból, valamint a jármű értékesítéséből befolyt összegből a teljes lízingdíj követeléséhez hozzájutott, így a sértettnek kára nem keletkezett.

- VII. tényálláshoz kapcsolódóan a rendelkezésre álló iratok alapján nem cáfolható a vádlott azon védekezése, hogy szándékában állt a sértettek által igényel (típus megnevezése)-as típusú jármű megszerzése, aminek neki is kezdett, azonban a sértettek által igényelt áron nem sikerült megfelelőt találnia.

Fellebbezésének indokolásában a védő a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvényben meghatározott és vádlott számára kedvezőbb értékhatárookra és a feltételes szabadságra bocsáthatóság kedvezőbb szabályozására figyelemmel az új büntető törvény alkalmazását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.221/2013/I/II. számú átiratában eljárási szabálysértésekre tett észrevételei mellett a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen indítványát akként módosította, hogy a másodfokú ítélet megváltoztatását és az elbíráláskor hatályban lévő, a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) alkalmazásával a vádlott cselekményeinek 42 rb. - huszonhét esetben folytatólágosan - [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulatóba ütköző és a (2) bekezdés b), c) pontjára figyelemmel, tíz esetben a (3) bekezdés b) pontja, huszonkilenc esetben (4) bekezdés b) pontja és három esetben (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntettének minősítését indítványozta.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését azzal egészítette ki, hogy az V.

tényállási ponttal kapcsolatban kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a vádlott úgy kért kölcsön a sértettektől, hogy abból másfelé fennálló tartozását rendezze, melyből az következik, hogy a vádlottnak a pénzzavara és nehéz anyagi helyzete miatt nem lehettek tévedésben a sértettek, amely kizárja a vádlott szándékos magatartásának megállapíthatóságát.

A VI. tényállási ponttal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy néhai 1. sz. sértett valamint felesége és fiai is akként nyilatkoztak, hogy a vádlott 2000. április hónapban kereste meg a kölcsönadás céljából, azonban a kölcsönadások ténylegesen 1996-1997 évben történtek, melyet 2000 évben foglaltak okiratba. Ezért iratellenes az első- és másodfokú bíróság azon ténybeli megállapítása, hogy ezen cselekmény elkövetésére 2000 évben került sor, így álláspontja szerint a bűncselekmény elévült. Erre figyelemmel is indítványozta a vádlott felmentését.

Indítványozta továbbá a vádlott igazságügyi orvosszakértői vizsgálatának elrendelését (1. sz. név) bőr- nemgyógyász, kozmetológus szakorvos 12/V/1. szám alatt becsatolt magánszakvéleményére figyelemmel, a vádlott betegségének pontosítása és börtöntűrő képességének vizsgálata céljából.

A fellebbezés kiegészítéséhez és a bizonyítási indítványhoz a vádlott is csatlakozott.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen az utolsó szó jogán hivatkozott arra, hogy a **(3. sz. gazdasági társaság)**-gal kötött szerződésai nem terjedtek ki arra, hogy pénzüsszegeket vegyen át, szándékosan bűncselekményt nem követett el, azt elismerte, hogy felelőtlenül cselekedett. Hivatkozott arra is, hogy 80 főt foglalkoztató biztonsági cégének havi 1.500.000.- forint bevétele származott, ezért nem volt szükséges az első- és másodfokú ítéletben körülírt kölcsönökre.

Az ítélet tábla a védő és a vádlott által indítványozott bizonyítás elrendelésére törvényes lehetőséget nem talált.

A Be. 388. § (2) bekezdés első mondata alapján a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ezért a jogorvoslati kérelemben új tényt állítani vagy új bizonyítékra hivatkozni nem lehet, vagyis érvényesül a tényálláshoz kötöttség elve (1.BKv. B/II/4. pont). Erre figyelemmel az ítélet tábla a bizonyítási indítványt elutasította.

Az ítélet tábla a másodfellebbezéseket nem találta alaposnak.

A Be. 387. § (1) és (4) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A felülbírálat eredményeképpen - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltaktól részben eltérően - megállapította, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a felmentő rendelkezése vonatkozásában a jogerő beálltát

nem állapította meg, illetve a másodfokú bíróság, amikor ezt nem észlelte és nem észrevételezte.

A Be. 558. § (5) bekezdése alapján az ügydöntő határozat jogerőre emelkedése után a jogerőt és a határozat végrehajthatóságát a tanács elnöke a határozat eredeti példányára vezetett záradékkal tanúsítja, amelyben feltünteti mind a jogerő, mind a végrehajthatóság napját. Ugyanezen jogszabályhely (6) bekezdése szerint a határozat részleges jogerőre emelkedése esetén a záradékban fel kell tüntetni azt a napot, amelyen a határozat részlegesen jogerőre emelkedett, valamint azt, hogy az mely részében lett jogerős és mely rendelkezése hajtható végre.

Eljárási szabályt sértett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor nem állapította meg a tényállásban és nem rendelkezett **1. sz.**, **2. sz.** és **3. sz.** magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényről, továbbá a másodfokú bíróság, amikor e vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását nem egészítette ki, illetve ezen eljárási szabálysértést nem állapította meg.

A Be. 335. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság az ítéletében megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár összegét, ezen összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben el kell bírálni.

A fenti eljárási szabálysértések azonban az eljárás érdemére kihatással nem voltak, és az első- és a másodfokú bíróság ezen túlmenően az eljárási szabályokat megtartva folytatta le az eljárást és az elsőfokú bíróság további kisebb fokú eljárási szabálysértéseit a másodfokú bíróság észlelte és észrevételezte.

Az ítélet tábla a másodfokú bíróság által tizenöt ponton kiegészített és helyesbített tényállást a Be. 388. (2) bekezdése alapján az alábbiakkal kiegészítette, illetve helyesbítette:

A vádlottal szemben a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságon 139/2009.bü. szám alatt csalás bűntette miatt indult büntetőeljárás, melynek során az alapos gyanú közlésére 2013. október 1. napján került sor a 2010. január 1. - 2011. december 31. napja között elkövetett újabb bűncselekmények miatt.

A vádlott jelenleg a Szegedi Járásbíróság 2013. október 3. napján kelt 13.Bny.1104/2013/2. szám alatt elrendelt és legutóbb a Szegedi Járásbíróság által a 2013. december 21. napján kelt 10.Bny.1417/2013/2. számú végzéssel 2014. március 3. napjáig meghosszabbított előzetes letartóztatásban van.

A másodfokú ítélet 7. oldal 6. bekezdésében **6. sz.** magánfél sértett a vádlott által kért - helyesen - 800.000.- forintot adta át a vádlottnak.

A másodfokú ítélet 7. oldal 2. bekezdésében írt, az ítéleti tényállás a I-IX. pontjaiba foglalt cselekmények rendszeres haszonszerzésre törekedve történt elkövetésére vonatkozó kiegészítést mellőzi, mivel az első fokú ítélet 5. oldal 4. bekezdésében szereplő ún. általános rész tartalmazza, hogy a vádlott valamennyi bűncselekményt rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el.

1. sz. magánfél (III/6. tényállási pont) magánfél 2004. május 3. napján 16.000.000.- forint és annak törvényes kamatai, **2. sz.** magánfél (V/1. tényállási pont) magánfél 2003. december 12. napján 2.000.000.- forint, **3. sz. magánfél** (V/8. tényállási pont) magánfél 2007. október 8. napján 1.500.000.- forint és kamatai kártérítés megfizetése iránt terjesztett elő polgári jogi igényt.

A V/4. tényállási pontban írt cselekmény elkövetési ideje helyesen: 2000. április 20. napja.

Ezen helyesbítés azért szükséges, mert az elsőfokú bíróság az ítélet 61. oldal 5. bekezdésében ugyan megállapította a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a vádlott 2000. április 20. napján 2.000.000.- forintot vett át a sértettől, azonban a tényállásban 2000. április 20. napját megelőző - közelebbről meg nem határozható - időpontot szerepeltetett.

Egyebekben az első- és másodfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az ítélezésének alapjául elfogadta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a másodfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, amikor megállapította, hogy 2000. február 10. és 2007. december 19. napja között jelentős összegű tartozással rendelkezett, ezért már a kölcsönfelvételek időpontjában sem volt reális lehetősége arra, hogy a negyvenegy sértett részére a kölcsön vett pénzt visszafizesse, amely magatartásával a sértetteket tévedésbe ejtette azzal a céllal, hogy jogtalan haszonhoz jusson.

A vádlott a különböző sértettektől átvett kölcsönökből önként egy alkalommal sem teljesített, minden esetben a sértettek igyekeztek a vádlottal a kapcsolatot felvenni, és az általuk átadott pénzüsszeget visszaszerezni. Halmazta az adósságait, adósságspirálba került és egyre nagyobb összegű pénzre volt szüksége azért, hogy meglévő adósságait valamilyen mértékben törleszteni tudja. A vádlottnak látnia kellett, hogy a fizetési határidőt nem tudja teljesíteni, mert saját jövedelméből a kölcsönöket nem tudja kiegyenlíteni.

A vádlott a harmadfokú nyilvános ülésen az utolsó szó jogán tett nyilatkozatát cáfolja az a körülmény, hogy a vádlott a nyomozás során gyanúsítottként történt

kihallgatásakor 100.000.- forint jövedelemre nyilatkozott, és nem hivatkozott arra, hogy bármilyen más jövedelme és reális lehetősége lett volna arra, hogy a felvett kölcsönöket visszafizesse.

Mindebből az következik, hogy a vádlott azzal, hogy negyvenegy sértettől felvett pénzeszegek visszafizetése kapcsán a sértetteket tévedésbe ejtette, megvalósította a csalás büntettét.

A vádlott és a védő a harmadfokú nyilvános ülésen az első fokú ítélet V/4. tényállási pontja kapcsán hivatkoztak arra, hogy néhai 1. sz. sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény elévült, mivel a kölcsönadás ténylegesen 1996. és 1997. években történt.

Az iratokhoz csatolt Szegedi Városi Bíróság 2002. november 6. napján kelt és 2003. január 24. napján jogerőre emelkedett 28.P.21.455/2002/7. számú ítéletével kötelezte a vádlottat 1. sz. sértett részére 2.000.000.- forint és kamatai megfizetésére. A polgári ügyben eljáró bíróság ítéletében mérlegelve a feltárt bizonyítékokat arra a következtetésre jutott, hogy a jogügylet 2000. április 20. napján jött létre, amely a jelen ügyben irányadó és helyesbített tényállással megegyező. Így a vádlott és a védő elévülésre irányuló hivatkozása nem foghatott helyt.

A vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése a bizonyítékok értékelését támadja. Azt sérelmezik, hogy az első- és másodfokú bíróság a vádlott védekezésével szemben az azt cáfoló, terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. A fentiek alapján az első fokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott.

Megalapozott tényállás esetén a harmadfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért a felmentés érdekében bejelentett, azonban ténylegesen a bizonyítékok mérlegelését támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Mindezekon túlmenően pedig nincs olyan ok sem, amely az első- és a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Ezért az erre irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre.

A másodfokú bíróság a vádlott cselekményeit helyesen minősítette.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének I/7. tényállási pontjában - a vádirati tényállással egyezően - a 2. sz. sértett sérelmére elkövetett Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett nagyobb kárt okozó csalás büntettének elkövetési magatartását megállapította, azzal az ítélet indokolásában és a bizonyítékok értékelésekor is részletesen foglalkozott. Az első fokú ítélet rendelkező részében és jogi indokolásában azonban elmulasztotta

feltüntetni a I/7. alatti bűncselekményt, így az pusztán számítási hiba folytán maradt el. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság mulasztását pótolva a törvénynek megfelelően állapította meg a vádlott bűnösségét a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerinti csalás büntetében is.

A V/6. a.) és b.) tényállási pontban írt 3. sz. sértett sérelmére megvalósított 2 rendbeli a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő üzletszerűen elkövetett nagyobb kárt okozó csalás büntetében állapította meg helyesen az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét, mivel a két kölcsönfelvétel között hosszabb idő telt el. A Csongrád Megyei Főügyészség ezen ítéleti tényállási pont vonatkozásában a Btk. 12. § (2) bekezdés szerinti folytatólágosság megállapítását indítványozta.

Folytatólágosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el. A rövid időköz viszonylag szoros időbeli kapcsolatot jelent, így az egyes részselekmények között akár néhány hónap is eltelhet. Az irányadó ítéleti tényállás V/6. a.) és b.) pontjában körülírt bűncselekmények (2000. július 3. és 2001. október 15.) elkövetése között eltelt több mint tizenöt hónap hosszabb időmúlás, amelynek folytán a cselekmények olyan élesen elkülönülnek egymástól, hogy már az egységes akaratelhatározás nem ismerhető fel és ezzel a folytatólágosság helyett a halmazat megállapítását eredményezi (Büntető Törvénykönyv magyarázata KJK-Kerszöv Jogi- és Üzleti Kiadó Kft. I. kötet 67. oldal).

A másodfokú bíróság a Csongrád Megyei Főügyészség álláspontját nem osztotta, azonban jogi indokolásában erre nem tért ki, melyet az ítéletábra ezúton pótol.

A harmadfokú bíróság úgy ítélte, hogy a vádlott esetében az elbíráláskor hatályban lévő Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény rendelkezései - különös tekintettel a 459. § (6) bekezdésében foglalt elkövetési értékhatárookra vonatkozó rendelkezésre, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó szabályokra (4/2013. BKv.) - összességükben enyhébbek - míg a középértékre vonatkozó bünteteskiszabási rendelkezések figyelembe vétele mellett is - és összhatásában az új törvény alkalmazása a kedvezőbb. Ezért, a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján azt alkalmazta. Erre figyelemmel a vádlott cselekményeit a 2012. évi C. törvény szerint meghatározott 42 rb. - huszonhét esetben a Btk. 6. § (2) bekezdése szerinti folytatólágosan elkövetett - a Btk. 376. § (1) bekezdés 1. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel, nyolc esetben a (3) bekezdés b) pontja, harmincegy esetben a (4) bekezdés b) pontja és három esetben az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntetéknek minősítette.

A másodfokú bíróság a bűnösségi körülményeket többnyire helyesen vette számba. További enyhítő körülményként vette figyelembe az ítéletábra a vádlott megromlott egészségi állapotát, illetve a - helyesen - nagykorú, továbbtanuló gyermekről való gondoskodást.

Az elbíráláskor hatályos Btk. 459. § (6) bekezdésébe foglalt elkövetési értékhatárok figyelembe vételével történő minősítés alapján enyhítő körülmény a minősítést megalapozó alsó értékhatárhoz közeli elkövetési érték a II/3., V/2., 3., 5., 6., 9., 10. tényállási pontok, míg súlyosító körülmény a minősítést megalapozó felső értékhatárhoz közeli elkövetési érték a I/6., II/5., II/8., III/7., IV/3., V/1. tényállási pontok esetén.

Az enyhítő körülmények körében említett és a bűncselekmény elkövetése óta eltelt jelentős - az első bűncselekmény elkövetése óta tizenhárom év - időmúlás kapcsán utal arra az ítéletábra, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata szerint az eljárás hossza miatt az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértése az állam kártérítési felelősségét vonja maga után (EJEB 2003. 36.186/97. (2. sz. név) kontra Magyarország ítélet).

A büntetést illetően helyesen helyezkedett a másodfokú bíróság arra az álláspontra, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés arányos és indokolt. Az ítéletábra úgy ítélte, hogy annak enyhítése a nagyszámú enyhítő körülmény ellenére sem kerülhet szóba.

A 2012. évi C. törvény 81. § (1), (2) és (3) bekezdései a halmazati büntetés kiszabása, a 80. § (2) bekezdése a büntetési tétel középértéke, a 82. § (2) bekezdés c) pontja a büntetés enyhítése, a 34. § és 35. § (1) bekezdése, valamint a 37. § (2) bekezdés a) pontja a szabadságvesztés és annak végrehajtási fokozata, a 61. § (1), (2), (3) bekezdése, a 62. § (1) és (2) bekezdései a közügyektől eltiltás, a 38. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása a 92. § (1) és (2) bekezdése az előzetes fogvatartás beszámítása kapcsán kerültek alkalmazásra.

A Be. 335. § (1) bekezdése alapján - a Ptk. 339. § (1) bekezdésére és 301. § (1) bekezdésére is figyelemmel - rendelkezett **1. sz.**, **2. sz.** és **3. sz.** magánfelek részére a bűncselekménnyel okozott kár megtérítéséről.

A vádlott **3. sz.** magánfél részére megítélt 1.500.000.- forint kártérítés után 2001. június 11. napjától 2004. december 31. napjáig 11 %, míg 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat megfizetésére is köteles.

1. sz. magánfél polgári jogi igényének érvényesítését az ítéletábra egyéb törvényes útra utasította, tekintettel arra, hogy az irányadó tényállásban megállapított kár

összegénél nagyobb összegben terjesztette elő polgári jogi igényét.

Az 1990. évi XCIII törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja, 53. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján rendelkezett a vádlott illetékfizetési kötelezettségéről.

Észlelte az ítéletábra, hogy az első- és másodfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztályán 220/2003.bü. szám alatt lefoglalt és az iratok mellékletét képező bűnjelekről, ezért azt pótolva azok lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a 7., 28. tétele szám alatti névjegykártya tartókat a vádlott részére kiadni rendelte a Be. 155. § (2) bekezdése alapján, míg a fennmaradó bűnjelek iratokhoz csatolását rendelte el a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdésének megfelelően. Megállapította továbbá, hogy a Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.303/2005/20. tétele szám alatt kezelt bűnjel megnevezése - helyesen - mobil fényjelző készülék.

Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a költségjegyzék 34. tétele alá nyilvánvaló elírási hiba folytán 3.696.- forint tanú útiköltséget jegyzett fel, holott az a 93. számú jegyzőkönyv 20. oldalán rögzítettek szerint helyesen 3.695.- forint volt, továbbá, hogy elmulasztotta a költségjegyzékbe felvezetni a 137. számú jegyzőkönyv 16. oldalán megállapított 18.000.- forint bűnügyi költséget. Ennek folytán az első fokú eljárásban - helyesen - 621.119.- forint bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlott - helyesen - 445.119.- forint megfizetésére köteles.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra mint harmadfokú bíróság a Be. 393. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 398. § (1) és (2) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben azt a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Szeged, 2014. január 24.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bhar.III.282/2013/12. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.Bf.394/2012/16. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. január 24.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke